

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสร้างมูลค่าเพิ่มขยะโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการเทศบาลตำบลปัว อำเภอปัว จังหวัดน่าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการสร้างมูลค่าเพิ่มขยะโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการ ผู้วิจัยแบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งนำเสนอออกเป็น 6 ตอนตามลำดับ ดังนี้

- ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ข้อมูลการจัดการขยะของชุมชน
- ตอนที่ 3 พฤติกรรมการจัดการขยะในครัวเรือน
- ตอนที่ 4 การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการจัดการขยะ
- ตอนที่ 5 ความต้องการการสร้างมูลค่าเพิ่มจากขยะ
- ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึก

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งสามารถแสดงได้ดังตารางที่ 4-1 ดังนี้

ตารางที่ 4-1 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
เทศบาลตำบลปัว จังหวัดน่าน อายุ	20 ปีหรือน้อยกว่า	5	2.50
	21 – 30 ปี	5	2.50
	31 – 40 ปี	70	35.00
	41 – 50 ปี	80	40.00

เทศบาลตำบลปัว จ.น่าน ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	5	2.50
	มัธยมศึกษาตอนต้น	5	2.50
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	60	30.00
	ปวส./อนุปริญญา/ปวท.	20	10.00
	ปริญญาตรี	65	32.50
	สูงกว่าปริญญาตรี	45	22.50
	รวม	200	100.00
เทศบาลตำบลปัว จ.น่าน อาชีพ	เกษตรกรกรรม	15	7.50
	รับจ้างทั่วไป	75	37.50
	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	70	35.00
	ทำงานโรงงาน/บริษัทเอกชน	5	2.50
	ค้าขาย/ทำธุรกิจส่วนตัว	20	10.00
	แม่บ้าน/พ่อบ้าน	5	2.50
	อื่นๆ	10	5.00
รวม	200	100.00	
เทศบาลตำบลปัว อ.ปัว จ.น่าน รายได้ต่อเดือน	ไม่เกิน 5,000 บาท	0	0.00
	5,001 – 10,000 บาท	35	17.50
	10,001 – 15,000 บาท	75	37.50
	15,001 – 20,000 บาท	25	12.50
	20,001 – 25,000 บาท	35	17.50
	มากกว่า 25,000 บาท	30	15.00
	รวม	200	100.00

จากผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4-1 เทศบาลตำบลปัว อำเภอปัว จังหวัดน่าน มีผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาคือ ผู้ที่มีอายุ 31 – 40 ปี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 ผู้ที่มีอายุ 51 – 60 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 และผู้ที่มีอายุ 20 ปี หรือน้อยกว่า ผู้ที่มีอายุ 21 – 30 ปี และ ผู้ที่มีอายุมากกว่า 60 ปี จำนวน 5 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 2.50 เท่ากัน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 รองลงมาคือ ผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 ผู้ที่มีระดับการศึกษาปวส./อนุปริญญา/ปวท. จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และระดับการศึกษาประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 5 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 2.50

เท่ากัน ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 ผู้ที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 ผู้ที่มีอาชีพค้าขาย/ทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 ผู้ที่มีอาชีพเกษตรกรรมจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 ผู้ที่มีอาชีพอื่น ๆ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 และผู้ที่มีอาชีพทำงานโรงงาน/บริษัทเอกชน และผู้ที่มีอาชีพแม่บ้าน/พ่อบ้านจำนวน 5 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 2.50 เท่ากัน และส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 ผู้ที่มีรายได้ 5,001 – 10,000 บาท และผู้ที่มีรายได้ 20,001 – 25,000 บาท จำนวน 35 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 17.50 ผู้ที่มีรายได้มากกว่า 25,000 บาท จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และผู้ที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ตอนที่ 2 ข้อมูลการจัดการขยะของชุมชน

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการขยะของชุมชน สามารถแสดงได้ดังตารางที่ 4-2 ดังนี้

ตารางที่ 4-2 แสดงจำนวนและร้อยละของการจัดการขยะของชุมชนของเทศบาลตำบลปัว อำเภอปัว จังหวัดน่าน

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
มีส่วนในการลดปริมาณขยะในครัวเรือน โดยการไม่สร้างขยะให้เพิ่มขึ้น	ใช่	195	97.50
	ไม่ใช่	5	2.50
	รวม	200	100.00
มีการคัดแยกขยะก่อนทิ้งหรือไม่	แยก	200	100.00
	ไม่แยก	0	0.00
	รวม	200	100.00
วิธีการทิ้งขยะในครัวเรือน	แยกขยะที่ขายได้และไม่ได้ก่อนทิ้ง	125	62.50
	ทิ้งรวมกันในถุงเดียว	5	2.50
	แยกถุงขยะตามแต่ละประเภทก่อนทิ้ง	70	35.00
	อื่นๆ	0	0.00
	รวม	400	100.00
มีการจัดการขยะในครัวเรือนโดยวิธีใด	กองบนพื้นดิน	15	7.50
	ใส่ในหลุมขยะ	50	25.00
	ฝังกลบ	40	20.00
	เผา	0	0.00
	ส่งต่อให้อบต./เทศบาล	90	45.00
	อื่นๆ	5	2.50
	รวม	200	100.00

ครัวเรือนของท่านทิ้งขยะประเภทใดมากที่สุด (เรียง 3 ลำดับแรก)	ขวด กระป๋อง และถุงพลาสติก	80	40.00
	เศษไม้ กิ่งไม้ ใบไม้ และดอกไม้	65	32.50
	ผัก ผลไม้ และเศษอาหาร	55	27.50
	รวม	200	100.00
ความรู้ที่ต้องการได้รับเพิ่มเกี่ยวกับการจัดการขยะ (เรียงจากมากไปหาน้อย)	วิธีการแยกขยะอย่างถูกวิธี	95	47.50
	วิธีทำปุ๋ยหมักชีวภาพ/น้ำหมักชีวภาพจากขยะเปียก	65	32.50
	วิธีการลดปริมาณขยะ	15	7.50
	การนำวัสดุเหลือใช้มาประยุกต์ใช้ใหม่	25	12.50
	รวม	200	100.00

จากตารางที่ 4-2 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีส่วนในการลดปริมาณขยะในครัวเรือน โดยการไม่สร้างขยะให้เพิ่มขึ้น จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 97.50 ผู้ที่ไม่มีส่วนร่วมในการลดปริมาณขยะในครัวเรือน โดยการไม่สร้างขยะให้เพิ่มขึ้น จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง จำนวน 200 คิดเป็นร้อยละ 100.00 ไม่มีผู้ที่ไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้ง

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้วิธีการทิ้งขยะในครัวเรือน โดยแยกขยะที่ขายได้และไม่ได้ก่อนทิ้ง จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมาผู้ที่แยกถุงขยะตามแต่ละประเภทก่อนทิ้ง จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 ผู้ที่ทิ้งรวมกันในถุงเดียว จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการจัดการขยะในครัวเรือนโดยวิธีส่งต่อให้อบต./เทศบาล จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมา มีการจัดการขยะโดยวิธีใส่ในหลุมขยะ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 มีการจัดการขยะโดยวิธีฝังกลบ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ใช้ใช้วิธีกองบนพื้นดิน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 และวิธีอื่นๆ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50

ผู้ตอบแบบสอบถามมีการทิ้งขยะภายในครัวเรือน ลำดับที่ 1 ประเภทขยะประเภทขวด กระป๋อง และถุงพลาสติก จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 ลำดับที่ 2 เป็นขยะประเภทเศษไม้ กิ่งไม้ ใบไม้และดอกไม้ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 และลำดับที่ 3 เป็นขยะประเภท ผัก ผลไม้ และเศษอาหาร จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการได้รับความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการขยะในเรื่องวิธีการแยกขยะอย่างถูกวิธี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50 รองลงมาวิธีการทำปุ๋ยหมักชีวภาพ/น้ำหมักชีวภาพ 65 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 การนำวัสดุเหลือใช้มาประยุกต์ใช้ใหม่ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และวิธีการลดปริมาณขยะ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการจัดการขยะในครัวเรือน

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการจัดการขยะในครัวเรือน ซึ่งสามารถแสดงได้ดังตารางที่ 4-3 ดังนี้

ตารางที่ 4-3 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการจัดการขยะในครัวเรือนของเทศบาลตำบลปัว อำเภอปัว จังหวัดน่าน

การจัดการขยะ	ระดับการปฏิบัติ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ท่านทิ้งขยะในถังขยะทุกครั้ง	1.15	0.362	ทุกครั้ง
ท่านคัดแยกขยะที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ เช่น เศษกระดาษ ขวดพลาสติก เศษเหล็ก ขวดแก้ว ไปขาย หรือนำมาใช้ใหม่	1.30	0.464	ทุกครั้ง
ท่านหลีกเลี่ยงการใช้ถุงพลาสติก กล่องโฟม	1.88	0.563	บางครั้ง
ท่านนำตะกร้า หรือกระเป๋าผ้าไปใส่ของเมื่อไปซื้อของ หรือจ่ายตลาด	2.15	0.662	บางครั้ง
ท่านได้ขายของที่ใช้แล้ว ให้รถ/ร้านรับซื้อของเก่า	1.30	0.464	ทุกครั้ง
ท่านใช้เศษหญ้า เศษใบไม้คลุมดิน มากกว่าการทิ้งลงในถังขยะ	1.63	0.540	ทุกครั้ง
ท่านนำเศษอาหารไปใช้เลี้ยงสัตว์	1.28	0.452	ทุกครั้ง
ท่านนำถุงพลาสติก ถุงหิ้ว ที่ยังมีสภาพดีกลับมาใช้ซ้ำอีก	1.38	0.540	ทุกครั้ง
ท่านนำเสื้อผ้าเก่าไปซ่อมแซมแล้วนำกลับมาใช้ใหม่	2.03	0.620	บางครั้ง
ท่านส่งเสริมให้ผู้อื่นคัดแยกขยะก่อนทิ้ง	1.83	0.636	บางครั้ง
ท่านคัดแยกขยะอันตรายออกจากขยะประเภทอื่นก่อนทิ้ง	1.53	0.554	ทุกครั้ง
ท่านส่งเสริมให้ผู้อื่นเข้าร่วมกิจกรรมด้านการจัดการขยะกับหน่วยงานต่างๆ	1.78	0.660	บางครั้ง
ท่านชักชวนเพื่อนบ้านนำขยะมาใช้ประโยชน์	1.88	0.607	บางครั้ง
ท่านใช้กระดาษทั้งสองหน้าช่วยลดปริมาณขยะ	1.43	0.501	ทุกครั้ง

จากตารางที่ 4-21 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการปฏิบัติของพฤติกรรมการจัดการขยะในครัวเรือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการปฏิบัติของพฤติกรรมการจัดการขยะในครัวเรือนเป็นประจำทุกครั้ง โดยสามารถเรียงลำดับระดับการปฏิบัติของพฤติกรรมการจัดการขยะในครัวเรือนรายการข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ดังนี้ ได้ขายของที่ใช้แล้ว ให้รถ/ร้านรับซื้อของ

เก่า ($\bar{X} = 1.29$, S.D. = 0.462) ใช้เศษหญ้า เศษใบไม้คลุมดิน มากกว่าการทิ้งลงในถังขยะ ($\bar{X} = 1.30$, S.D. = 0.490) และคัดแยกขยะที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ เช่น เศษกระดาษ ขวดพลาสติก เศษเหล็ก ขวดแก้วไปขาย หรือนำมาใช้ใหม่ และ ($\bar{X} = 1.43$, S.D. = 0.501)

ตอนที่ 4 การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการจัดการขยะ

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการจัดการขยะ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งสามารถแสดงได้ดังตารางที่ 4-4 ดังนี้

ตารางที่ 4-4 แสดงความต้องการการสร้างมูลค่าเพิ่มจากขยะของเทศบาลตำบลปัว อำเภอปัว จังหวัดน่าน

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
ปัจจุบันภายในชุมชนของท่านมีการนำขยะมาสร้างมูลค่าเพิ่มให้เกิดความยั่งยืน	มี	150	75.00
	ไม่มี	50	25.00
	รวม	200	100.00
ภายในชุมชนของท่านควรมีการสร้างรูปแบบการสร้างมูลค่าเพิ่มจากขยะ ที่มีอยู่ในชุมชนในลักษณะใดเหมาะสมที่สุด	การจัดตั้งธนาคารขยะ/สหกรณ์ขยะ	60	32.50
	การนำขยะแห้งสะอาดไปสู่การสร้างนวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์ให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณค่าและจำหน่ายได้	20	10.00
	การนำขยะเปียก ไปสร้างเป็นปุ๋ยอินทรีย์	45	22.50
	ผลิตเป็นพลังงานทดแทน ด้วยการทำเป็นพลังงานเชื้อเพลิงอัดแท่ง	25	12.50
	รวม	200	100.00
ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการนำขยะมาสร้างมูลค่าให้เกิดประโยชน์	มีความรู้	150	75.00
	ไม่มีความรู้	50	25.00
	รวม	200	100.00
หาก อบต./เทศบาล มีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างมูลค่าเพิ่มจากขยะที่มีในชุมชน จะให้การสนับสนุนและมีส่วนร่วม	ให้การสนับสนุน และเข้าร่วมอบรม	170	85.00
	ให้การสนับสนุน แต่ไม่เข้าร่วมอบรม	30	15.00
	ไม่ให้การสนับสนุน และไม่เข้าร่วมอบรม	0.00	0.00
	รวม	200	100.00
การนำขยะมาสร้างมูลค่าเพิ่มแทนที่จะ	ใช่	185	92.50

นำไปทิ้ง เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยลดปริมาณขยะภายในชุมชน	ไม่ใช่	15	7.50
	รวม	200	100.00
ภายในชุมชนมีความพร้อม สามารถเป็นต้นแบบของศูนย์เรียนรู้ในการพัฒนารูปแบบการสร้างมูลค่าเพิ่มจากขยะ	มีความพร้อม	190	95.00
	ไม่มีความพร้อม	10	5.00
	รวม	200	100.00

จากตารางที่ 4-4 ผลการวิเคราะห์ความต้องการรูปแบบการสร้างมูลค่าเพิ่มจากขยะ ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 200 คน โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการนำขยะภายในชุมชนมาสร้างมูลค่าเพิ่มให้เกิดความยั่งยืน จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 ผู้ที่ไม่มีการนำขยะภายในชุมชนมาสร้างมูลค่าเพิ่มให้เกิดความยั่งยืน จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่าควรมีการสร้างรูปแบบการสร้างมูลค่าเพิ่มจากขยะที่มีอยู่ในชุมชนด้วยวิธีการจัดตั้งธนาคารขยะ/สหกรณ์ขยะ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 รองลงมา ควรมีการนำขยะเปียก ไปสร้างเป็นปุ๋ยอินทรีย์ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 การผลิตเป็นพลังงานทดแทน ด้วยการทำเป็นพลังงานเชื้อเพลิงอัดแท่ง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และนำขยะแห้งสะอาดไปสู่การสร้างนวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์ให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณค่าและจำหน่ายได้จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการนำขยะมาสร้างมูลค่าให้เกิดประโยชน์ จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการนำขยะมาสร้างมูลค่าให้เกิดประโยชน์ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้การสนับสนุน และเข้าร่วมอบรม หากองค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล มีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างมูลค่าเพิ่มจากขยะที่มีในชุมชน จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 85.00 รองลงมาผู้ที่ให้การสนับสนุน แต่ไม่เข้าร่วมอบรม จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และไม่มีผู้ไม่ให้การสนับสนุน และไม่เข้าร่วมอบรม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าการนำขยะมาสร้างมูลค่าเพิ่มแทนที่จะนำไปทิ้ง เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยลดปริมาณขยะภายในชุมชน จำนวน 185 คิดเป็นร้อยละ 92.50 ผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เห็นด้วยกับการนำขยะมาสร้างมูลค่าเพิ่มแทนที่จะนำไปทิ้ง เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยลดปริมาณขยะภายในชุมชน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่าภายในชุมชนมีความพร้อม สามารถเป็นต้นแบบของศูนย์เรียนรู้ในการพัฒนารูปแบบการสร้างมูลค่าเพิ่มจากขยะ จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 95.00 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เห็นว่าภายในชุมชนไม่มีความพร้อม ที่สามารถเป็นต้นแบบของศูนย์เรียนรู้ในการพัฒนารูปแบบการสร้างมูลค่าเพิ่มจากขยะ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึก

จากการสัมภาษณ์นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำชุมชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้ผลการสัมภาษณ์ตามหัวข้อ ดังนี้

1. ปริมาณขยะในท้องถิ่นต่อเดือนประมาณกี่ตัน

ปริมาณขยะในท้องถิ่น จะมีปริมาณขยะระหว่าง 5 ตัน ถึง 1,000 ตัน/เดือน

2. ประเภทขยะที่ประชาชนในท้องถิ่นทิ้งส่วนใหญ่เป็นขยะประเภท

ส่วนใหญ่ขยะที่ทิ้งภายในชุมชน เป็นถุงพลาสติก ขยะแห้งขวดแก้ว กระจงเบียร์ และพวกขยะเปียกที่ย่อยสลายได้ พวกเศษผักจากครัวเรือน โดยอบต.และเทศบาลจะรณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนนำขยะเปียกไปทำเป็นปุ๋ยอินทรีย์เพื่อนำไปใช้ในแปลงการเกษตร

3. มีระบบการคัดแยกขยะมูลฝอยหรือไม่ แบบไหน และมีปัญหาหรืออุปสรรคอย่างไร

ภายในชุมชนส่วนใหญ่จะมีการคัดแยกขยะโดยบางชุมชนมีการคัดแยกขยะที่ดำเนินการโดยคนในชุมชนเอง และก็จะมีการอบต./เทศบาลดำเนินการอบรมให้ความรู้ในเรื่องการคัดแยกขยะ

4. อบต./เทศบาล มีนโยบายให้การแปลงรูปขยะหรือไม่ อย่างไร

ส่วนใหญ่มีการส่งเสริมให้นำขยะแห้ง ขยะที่ Recycle ได้ อาทิเช่น พวกหลอด มาทำเป็นหมวก ดอกไม้ พวงกุญแจ กระจงเบียร์ มาทำเป็นสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ บ้าง สำหรับขยะเปียกมีการส่งเสริมให้นำมาทำเป็นปุ๋ยอินทรีย์ และนำหมัก EM เพื่อนำไปใช้ในแปลงผักพืชสวนครัว

5. การนำขยะกลับมาสร้างมูลค่าเพิ่ม ชนิดไหนบ้างที่นำมาสร้างมูลค่าเพิ่ม

มีการนำขยะแห้ง ขยะที่ Recycle ได้มาทำเป็นสิ่งประดิษฐ์เพื่อให้ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ขยะเปียกจะนำไปทำเป็นปุ๋ยอินทรีย์ และปุ๋ยหมักบ้าง

6. วิธีการกำจัดขยะที่หน่วยงานใช้อยู่ปัจจุบันคือวิธีอะไร ดีไหม มีปัญหาอะไรบ้าง

ส่วนใหญ่ชุมชนจะให้ อบต./เทศบาล เป็นผู้ดำเนินการนำขยะไปกำจัด แต่ก็มีบางชุมชนที่ดำเนินการกำจัดขยะเองโดยวิธีนำไปทำเป็นปุ๋ยอินทรีย์ และฝังกลบ

7. ประชาชนในชุมชนให้ความร่วมมือในการจัดการขยะมากน้อยเพียงใด

ประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่ ให้ความร่วมมือในการจัดการขยะเป็นอย่างดี มีเพียงบางส่วนที่ไม่ค่อยให้ความร่วมมือ

8. ในรอบปีที่ผ่านมานี้ หน่วยงานมีการจัดอบรมเกี่ยวกับการคัดแยกขยะ/การนำขยะกลับมาใช้ใหม่/การนำขยะมาสร้างมูลค่าเพิ่มหรือไม่

ในปี 2559 หน่วยงาน อบต./เทศบาล มีการขับเคลื่อนอบรมให้ความรู้เรื่องการจัดการขยะแก่ชุมชนอย่างต่อเนื่อง

9. ในชุมชนการนำขยะกลับมาสร้างมูลค่าเพิ่ม วิธีใดที่คิดว่าจะเหมาะสมที่สุดสำหรับชุมชนนี้ (1) การจัดตั้งธนาคารขยะ/สหกรณ์ขยะ (2) การนำขยะแห้งมาสร้างเป็นสิ่งประดิษฐ์แล้วจำหน่ายให้มีรายได้ (3) การนำขยะเปียกไปสร้างเป็นปุ๋ยชีวภาพแล้วนำไปใช้สำหรับแปลงการเกษตรของชุมชน (4) การนำขยะมาทำเป็นพลังงานโดยอัดเป็นแท่ง

ประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า วิธีที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการนำขยะกลับมาสร้างมูลค่าเพิ่มให้เกิดประโยชน์ ลำดับที่ 1 คือ การนำขยะเปียกไปสร้างเป็นปุ๋ยชีวภาพแล้วนำไปใช้สำหรับแปลงการเกษตรของชุมชน ลำดับที่ 2 คือ การนำขยะแห้งมาสร้างเป็นสิ่งประดิษฐ์แล้วจำหน่ายให้มีรายได้ ลำดับที่ 3 คือ การจัดตั้งธนาคารขยะ/สหกรณ์ขยะ และลำดับที่ 4 คือ การนำขยะมาทำเป็นพลังงานโดยอัดเป็นแท่ง

10. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการขยะของชุมชน คืออะไร

ปัญหาส่วนใหญ่ของอบต./เทศบาล ประสบ คือ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทิ้งขยะของคนในชุมชนว่า เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ และการปรับเปลี่ยนเปลี่ยนพฤติกรรมให้คนในชุมชนมีการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง และสิ่งที่ชุมชนกำลังเผชิญปัญหาอยู่ในปัจจุบัน คือ ชุมชนมีบ่อทิ้งขยะและพื้นที่ในการทิ้งขยะอย่างจำกัด